

Vilma ønsker et nyt og kærligt hjem

Navn: Vilma (ofte kaldet Lille-ville)
Køn: Tæve (steriliseret)
Race: Jack Russell Terrier
Født: ca. 5-6 kg.
Vægt: 13. juni 2004

Sundhed:

Har en lille navlebrok, der efter lægelig udtalelse ikke har en betydning for hverken livskvalitet eller sundhed. Derudover har Vilma et knæk på halen. Opdrætteren, som jeg købte Vilma af, ved ikke om det er fordi, hun er blevet bidt, trådt på eller kommet i klemme på anden vis, da hun var omkring de seks uger gammel. Hun lider ikke på nogen måder under det, men man skal ikke prøve at rette den ud. Vilma har aldrig fejlet noget andet end to gange dårlig mave - er sund og i god form - har overholdt alle vaccinationer, er chipet og har fået orme-, loppe-, luse-, og flåt kur.

Foder:

Vilma har altid fået lidt om morgenen (fx i størrelsesordnen ¼ skive rugbrød uden pålæg eller A-38 eller fem-seks frolic) om aftenen et større måltid bestående af det, vi spiser (sund og varieret kost med både kød, fisk og grøntsager eller en rundtenom med leverpostej, når vi har grøddag)

Baggrund:

Jeg "fandt" Vilma i Karise i sommeren 2004, hvor der var en ung pige, der havde to Jack Russell terrier på 1 år, der begge havde fået hvalpe på samme tid. 13 i alt. De boede ude i fyrrummet med adgang til lukket gårdsplads. Set i bakspejlet var socialiseringen til mennesker ikke i top. Men jeg var forelsket i den lille fede hvalp med knæk på halen. Vilma kom med hjem, og det viste sig hurtigt, at hun var en lærenem, madglad lille spillop. Hun blev/er mit et og alt!

"do it dog wise"

Mentalitet/Generelt:

Kærlig/hengiven, legesyg, sjov og opfindsom.

Vilma elsker at spille bold. Og kommer pænt og afleverer den til et nyt kast. Hvis der er flere, der spiller med hende, skifter hun med at aflevere bolden, så ingen føler sig uden for. Hvis bolden er en hårdtpumpet letvægter plasticbold, kan hun heade den tilbage. Og det er en fornøjelse at se, hvordan hun dribler den tilbage til en, når den er sparket afsted. Tænker tit på, at hun kunne blive maskot på landsholdet ;o) .

For en godbid (eller bold) kan hun rulle rundt, give pote, ligge og sidde. Hvis man peger på hende og siger "hænderne op" så rækker hun poterne i vejret og med kommandoen "bang", falder hun om på siden. Hvis der er en trappe, vi skal op af, kan jeg sige: "Op og dæk" og så skynder Vilma sig i forvejen og dækker pænt - mod en godbid, selvfølgelig.

Trods sin livlighed er Vilma et rigtig hyggetante. Hvis man f. eks lægger sig på sofaen med et tæppe, så - Vupti - kommer hun og borer sig ind under, og lægger sig på ens mave. Men flytter du for meget på dig, knurrer hun utilfreds. Ikke at hun bider - hun er bare en meget talende hund. Og det er jo et af kendetegnene ved en Jack Russel. Den har meget lyd i sig. Nogle kalder det at være vagtsom andre igen synes, at den gør/knurrer (for) meget. Jeg finder det aldeles morsomt, at hun(d) kan sige så mange forskellige knurrelyde for at svare tilbage, når jeg siger, at hun(d) fx ikke må gå ind i opvaskemaskine for at slikke tallerkner af, eller gør over en lyd ved døren. Man kan ligefrem se, hvordan hun prøver at forme ord, der fortæller, at jeg er gal på den - at jeg ikke forstår, hvorfor det nu lige er så vigtigt, dette og hint, når jeg siger hun skal tie stille (kommandoen "kun hoste").

Vilma er rigtig god til - og vant til at være alene hjemme, når min mand og jeg er på arbejdet. Så lægger hun bare pænt og sover og kommer os søvndrukkent i møde ved hjemkomst.

Vilma er også meget solidarisk. Hvis man er syg - om det har været mig eller andre, der har været syge - så viger hun ikke fra ens side. Og hun ser mildest talt helt elendig og sørgmodig ud. Det fortæller så (også) lidt om, at Vilma er vant til at sove i fodenden, hvad der er dejligt når vinteren melder sig (til de kolde tæer..) Men ligeså ofte kravler hun gerne ned i sin kurv. Hun(d) kommer dog ikke i sofaen. Det betyder ikke, at hun kan finde på at hoppe op. En Jack Russel er af natur meget nysgerrig og lidt katteagtig. Så ALT skal undersøges. Og er der noget bedre end at følge med ud af vinduet?!

Det minder mig om, de gange jeg har gravet i vores tidligere have og i sommerhuset. Hvem kommer og møffer sig ind. Vilma, der skal undersøge, snuse, grave med. Og finder hun en regnorm, så bliver den pænt flyttet ud på græsset - og stolt er hun(d) over byttet. Ligeledes kan det oplyses, at bedre musefanger finder man næppe - dem har hun fanget mange af.

Hvis Vilma skulle få et "anfald" i at føle sig overset, så skal hun nok selv gøre opmærksom herpå. Det kan vise sig i, at hun vælger sig en position, hvor hun kan nidstirre én, til man bukker under. Et eksempel: I skrivende stund, hvor jeg sidder ved computeren er Vilma hoppet op på et bord ved siden af. Og så sidder hun helt ude på kanten og bare stirrer. Hvis ikke det virker, så kommer der små knurrende lyde (meget ynkelige) fra langt nede i halsen. Og så gælder det om at spørge hende, hvad hun vil. Rejse sig op - og Vilma viser så, hvad hun vil. Går mod døren, hvis hun skal ud eller mod køleskabet, fordi hun mener IKKE at have fået nok mad (her er det bare om at give tegnet "NEJ" og aflede lidt med leg eller nus.)

Derudover er Vilma god til at sidde i cykelkurv, og nyder når vi suser afsted mens ørerne blaffer i vinden. Hun kan også sidde pænt i taske under bustur.

Vilma har måttet lære at gå i vandet. Det tog tre år. Men nu springer hun gerne ud - bare det ikke er for dybt for så risikerer "man" at få vand i ørerne. Og når der kommer vand i ørerne skal det ud - og stakkels Vilma er hver gang ved at drukne. Så vi går kun ud på lavt vand. Til gengæld plasker hun vildt rundt og tager gerne frivilligt hovedet under vand for at søge efter.... Ja sikkert noget spiseligt. Når hun er våd, og man rækker et håndklæde ud mod hende, springer hun ind i det for at blive tørret, hvortil hun knurrer veltilfreds.

Vilma er også rigtig god til at møde andre hunde, hvis hun vel og mærket er uden snor. I snor kan hun blive en sand djævel, der føler hun skal passe på den, der er i den anden ende af snoren, hvis vi møder andre hunde. det er ikke altid - men man kan aldrig vide helt. Det virker bedst, hvis jeg har sat mig på

hug imellem Vilma og den anden hund og siger, at den er sød. Så kan hun godt snuse og være venlig stemt for andre i snor. Hun kan godt lide at opdrage hvalpe, der hopper op, og her kan hendes "sprog" forskrække øvrige hundeejere, der ikke kender til en Jack-Russell lyd.

Vilmas adfærdsubalancer:

Absolut ikke børnevenlig. Reserveret over for fremmede. Jagt/vagtsom = gør meget. Vilma er ikke vild med at køre bil, men accepterer det ved, at hun sætter sig (i sikkerhed) på gulvet bag førersædet, og der bliver hun, til vi når frem.

Vilma vil gerne nedlægge scootere, busser og andre hurtigkørende støjende genstande. (Hun er dog blevet god til joggere). Så jeg går ALDRIG uden snor på offentlige steder. Dvs. parker, skove og strande, der er hun rigtig god UDEN snor og kommer gerne, når jeg siger på plads - også selvom, der skulle komme en løber forbi.

Fyrværkeri er et mareridt... og noget vi ikke har kunnet få hende til at acceptere. Hun gør konstant, puster, stønner og farer rundt. Vi har derfor de sidste tre år taget på landet med hende.

Man kan ikke vende ryggen til hende, hvis der er mad på bordet. Vilma har fjedre i poterne og kan alle mulige krumspring for at få fat i alt, hvad der hedder noget med "mad". Og her har hun INGEN skam i livet... Mad er lig med alverdens lykke og hun kan nemt blive for tyk, hvis ikke man passer på. Hun er heldigvis meget aktiv, så maden har ikke fået lov til at sætte sig på sidebenene. Skraldeposer er ligeledes noget man skal være opmærksom på. Hun har bl.a. lært sig at træde på pedalen til en pedalspand - og så kan hun på mærkelig vis krumme sig op og rundt og ned i spanden... Poser med indkøb skal ikke stå uden opsyn i ti sekunder førend Vilma har eftersat den på grundigste vis.

Nok er Vilma stadig meget lærenem, trods sin alder, men der er noget, jeg desværre ikke har kunnet lære hende. (Dette er så også grunden til at jeg på vemodig vis, må lade os skille). Og det er at kunne omgås - og lide små under 15 år.

Begge mine børn var flyttet hjemmefra, da jeg fik Vilma. Så jeg opsøgte børn i nabolaget for at socialisere hende, men uden held. Og yndig ser hun ud, så'n en lille lavbenet Jack Russel Terrier. Så alle børn vil så gerne nusse og klappe. Men nej. Børn er farlige, mener Vilma... Så det er med halen mellem benene og knurre. "Godbidder og boldspil? ja-tak, men, barn, lad være med at røre og løfte mig, for så bider jeg".

Nu er Vilma 5 år - og jeg har opgivet, at hun nogensinde vil komme til at holde af børn. Det er ikke så'n at hun farer hen og bider dem umotiveret, med mindre de løber skrigende af sted fægtende med arme og ben. Så kan hun godt finde på og løbe efter, hoppe op af dem og give sit besyv med.

Jeg troede i min naivitet, at det ville blive anderledes, da vi fik vores barnebarn med vores duft. Vilma fik lov til at snuse, skifte ble m.m. men, nu er barnet begyndt at kunne flere ting end kun at være baby - og det kan hun bestemt ikke lide. Så i Vilmas nye hjem og omgangskreds, skal der ikke være børn.

Ønsker til kommende ejere:

Vilma skal ud til nogen som ikke har børn under 14-15 år, evt. nogen som bor udenfor storbyen eller evt. har mulighed for at tage væk fra storbyen under nytårsaften. Vilma ville elske at bo på landet hvor hendes egenskaber som terrier ville komme til udtryk (fange mus/rotter).

Kommentarer fra Betina Sabinsky – DogWise:

Ovenstående beskrivelse om Vilma er skrevet af den nuværende ejer, som med stor sorg har, måtte indse at hun ikke mere kan have Vilma da hun er blevet mormor, og ikke føler sig tryk når barnebarn er på besøg.

Vilmas ubalance ovf. børn er grundet i et traume fra da hun var meget lille hvalp og blev sparket i hovedet af en dreng på 2 år der desværre fejlagtigt troede hun var en bold. Vilma havde store smerter forbundet med sparket og har siden dengang været meget bange for børn og dette har resulteret i hendes forøgede aggressivitet når børn er i nærheden.

Dette er noget man kan træne med de rigtige redskaber til at blive meget bedre, men hvor godt det kan blive vides ikke og derfor er det vigtigt at der ikke er små børn i familien.

Vilma er meget lærenem og meget villig til at lære/træne, derfor vil mange af hendes nuværende ubalancer med stor succes kunne trænes til det bedre.

Formidlingen af Vilma varetages af DogWise v/Betina Sabinsky, holistisk hundeadfærdsspecialist.

Er Vilma en hund som du er faldet for, og vil give et nyt og kærligt hjem samt den fornødne træning, så er du velkommen til at kontakte Betina Sabinsky på mobil 60 17 37 17 for yderligere informationer. Læs mere på www.dogwise.dk

